

Ιστορία του Ψαλτηρίου της Αψίδας

Σε έναν ήσυχο λόφο ζούσε ο Τριανγκουλίν, ένα περίεργο όργανο. Ήταν φτιαγμένο από σοφό ξύλο και είχε χρυσές χορδές που ήθελαν να τραγουδήσουν, αλλά... δεν ήξεραν πώς.

"Θέλω να φτιάξω μουσική!" είπε ο Τριανγκουλίν.

Οι Μικρές Χορδές χοροπηδούσαν από ενθουσιασμό.

"Κι εμείς! Αλλά κανείς δεν μας κάνει να δονούμαστε..."

Μια μέρα, έφτασε ο Αρκίτο, ένα κομψό και ταξιδιάρικο δοξάρι.

"Μπορώ να δοκιμάσω;" ρώτησε.

Προσεκτικά, ο Αρκίτο χάιδεψε τις χορδές... και ξαφνικά, ένας γλυκός ήχος γέμισε τον αέρα! Οι Κουερντίτας, οι Μικρές Χορδές, τραγούδησαν, ο Γουντ χαμογέλασε και ο Τριανγκουλίν ανακάλυψε τη φωνή του.

Από τότε και στο εξής, κάθε βράδυ, έπαιζαν μαζί. Και έτσι, το μικρό ψαλτήρι με ένα τριγωνικό δοξάρι έγινε η ψυχή της μουσικής του δάσους.